

Bruksela, dnia 1.2.2019 r.
COM(2019) 34 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**dotyczące wykonania uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych powierzonych
Komisji na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23
lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego**

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczące wykonania uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych powierzonych Komisji na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego

1. KONTEKST

W art. 37 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego¹ powierzono Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych z zastrzeżeniem warunków określonych w tym artykule. Zgodnie z art. 37 ust. 2 dyrektywy uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzono na okres pięciu lat, licząc od dnia 17 września 2014. Okres ten upływa w dniu 17 września 2019 r. Zgodnie z art. 37 Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 8, 11, 27 i 36 dyrektywy.

Te akty delegowane mogą dotyczyć:

- art. 8: przyjęcia zharmonizowanych wymogów technicznych i norm badań
 - w przypadku braku normy międzynarodowej oraz
 - w przypadku poważnego niedociągnięcia lub anomalii w istniejącej normiedotyczących określonego elementu wyposażenia morskiego, w nadzwyczajnych okolicznościach należycie uzasadnionych odpowiednią analizą oraz w celu usunięcia poważnego i niedopuszczalnego zagrożenia dla bezpieczeństwa na morzu, dla zdrowia lub dla środowiska oraz z uwzględnieniem ewentualnych bieżących prac na szczeblu IMO;
- art. 11: wskazania określonych elementów wyposażenia morskiego, w przypadku których może być przydatne oznakowanie elektroniczne;
- art. 27: przyjęcia tymczasowych zharmonizowanych wymogów i norm badań dla konkretnych elementów wyposażenia morskiego objętych procedurą ochronną na poziomie UE, w przypadku gdy niezgodność danego wyposażenia morskiego wynika z wad norm badań;
- art. 36: aktualizacji odniesień do norm, o których mowa w załączniku III i które dotyczą wymogów, jakie muszą spełnić jednostki oceniające zgodność, by uzyskać status jednostek notyfikowanych (obecnie normy EN ISO/IEC 17065:2012 i EN ISO/IEC 17025/2005).

Zgodnie z art. 37 ust. 2 dyrektywy 2014/90/UE Komisja musi sporządzić sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed zakończeniem wspomnianego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament

¹ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 168.

Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

2. WYKONANIE PRZEZ KOMISJĘ UPRAWNIEŃ POWIERZONYCH JEJ NA MOCY DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2014/90/UE Z DNIA 23 LIPCA 2014 R. W SPRAWIE WYPOSAŻENIA MORSKIEGO

W okresie sprawozdawczym Komisja jeden raz skorzystała z uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzonego jej na mocy dyrektywy 2014/90/UE.

Przyjęty akt to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/414 z dnia 9 stycznia 2018 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE odnośnie do wskazania określonych elementów wyposażenia morskiego, w przypadku których można korzystać z oznakowania elektronicznego.

Zostało ono przyjęte zgodnie z art. 11 dyrektywy w sprawie wyposażenia morskiego. Wskazanie określonych elementów wyposażenia morskiego, w przypadku których można korzystać z oznakowania elektronicznego, było konieczne, aby umożliwić dobrowolne stosowanie oznakowania elektronicznego przez podmioty gospodarcze, a także ułatwić nadzór rynku i zapobiec podrabianiu określonych elementów wyposażenia morskiego.

3. WNIOSKI

Komisja dostrzega potrzebę przedłużenia okresu, na jaki przyznano uprawnienia, ze względu na konieczność uzupełnienia lub zmiany odpowiednich przepisów dyrektywy w kontekście stale zmieniającego się wykazu elementów wyposażenia morskiego objętych zakresem dyrektywy (art. 11) i aktualizacji odniesień do norm międzynarodowych dotyczących wymogów, jakie muszą spełnić jednostki oceniające zgodność (art. 36), oraz szybkiego usuwania poważnych i niedopuszczalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa na morzu, dla zdrowia lub dla środowiska w przypadku, gdyby stało się to konieczne (art. 8 i 27).